

ViAdukts

Nr. 1

Vidzemes augstskola
Studentu avīze

2003. gada 15. janvārī
Nr. 1 (25)

Šoreiz lasiet:

Jauna komanda – jauna avīze

Studentu valdē
gaidāmas
diezgan lielas
pārmaiņas

lasi 2. lpp.

ViA rektors
Pēteris Cimdiņš
augstskolā
nemaz nav bijis
no citīgākajiem
studentiem...

lasi 4. lpp.

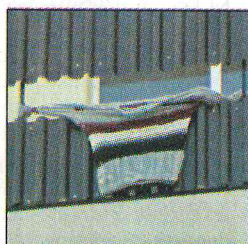

ViAdukta komanda: "Priecājamies Tevi redzēt!"

Hei, visi ViA studējošie studenti! Varam Tevi iepriecināt ar atjaunoto ViA studentu mediju – ViAdukts. Ir pienācis jauns gads, un jaunā ViAdukta studentu komanda laidusi klajā ViAdukta pirmo numuru. Būsim priecīgi kalpot studentiem un pārstāvēt viņu intereses ViA un ārpus tās robežām.

lasi 3. lpp.

Jaunumi un
atradumi *kojās*,
Jaunā gada
gaidīšanas
stāstiņi u. c.

lasi 6. lpp.

Pasniedzēju novēlējumi

Kas kopīgs Olgai un
Lorencai?

lasi 7. lpp.

Konkurss sadarbībā ar
sporta un atpūtas bāzi
Baiļi!!!

BAIĻI

lasi 7. lpp.

Sarma Cakula,
Informācijas
tehnoloģiju nodaļas
vadītāja

– Vispirms es
katram no jums vēlu
patiesu mīlestību, tad
darba un mācīšanās
prieku un gandarījumu
par padarīto. Kaut arī
daudziem tas ir neaktuāli,
jo jaunībā jau visi esam
veseli un spirtīgi, tad
tomēr – labu veselību un
harmoniju dvēselē. Un
protams, arī pietiekami
naudas! Ja tas viss būs,
tad atlikušo jau paši
spēsiet sagādāt. :)

Jānis Ikstens,
Politoloģijas nodaļas
vadītājs

– Saspicējiet ausis un
vērsiet sejas pret vēju –
pavasaris nav tālu!

Iveta Druva –
Druvaskalne,
Tūrisma nodaļas
vadītāja

– Mainās gadu tūk-
stoši, planētas riņķo
savās orbītās, jūras
turpina vilņoties,
mēness un zvaigznes
dod gaismu Visumam.
Viss turpinās ... Lai
visiem šis gads ir veiksmīgāks
par iepriekšējo visās dzīves
jomās. Lai mēs
katrs piedzīvojam kaut ko
jaunu, neparastu un
negaidītu!

Vija Melbārde,
Biznesa vadības
nodaļas vadītāja

– Novēlu trīskāršu
veiksmi, jo bez darba
un mērķtiecības, grib-
asspēka, mūsu dzīvi
ietekmē neatkarīgi
apstākļi. Tā ir veiksmē.

Redaktores sleja

Gita Ozoliņa,
gita_ozolina@va.lv

Sveicināts Tu, kas turi rokās šo avīzi!

Jā, beidzot tā ir klāt. Mazliet vēlāk nekā bija solīts, bet novilcināts prieks – divkārtšs prieks. Mēs patiešām ceram, ka Tev patiks. Un ne jau tikai lasīt, bet arī piedalīties – ar saviem ierosinājumiem, iebildumiem un idejām. Avīze ir tāda, kāda ir augstskola.

Ne jau tikai mēs, ViAdukta komanda, to veidojam, bet visi, kas ir mums apkārt.

Avīzi veidot ir grūtāk nekā bijām to iedomājušies. Bet mēs centāties darīt visu to labāko. Tāpēc, lūdzu, nekritizēt pārlietu, kā tas pie mums ir pierasts. Mēs ceram sagaidīt *sakarīgus* komentārus, lai varētu uzlabot savu darbu un sniegt Tev tieši to, kas ir vajadzīgs un ko Tu vēlies.

Ir jauns gads, un sākas jauns darba cēliens, un mēs gribētu, lai ViAdukts būtu Tev labs draugs, kas palīdzēs iziet cauri augstākās izglītības džungļiem.

Administrācijas ziņas

I Turpinās studēt gribošo uzņemšana Vidzemes augstskolas tālmācības studijām. Tiek piedāvātas divas studiju programmas *Biznesa vadība* un *Tūrisma organizācija* un vadība.

Studijas organizētas tā, ka students trīs nedēļas mācās mājās, bet ceturtajā nedēļā piektdien, sestdien un svētdien nodarbības notiek augstskolā. Mācību ilgums ir 5 gadi. Diploms – augstākās profesionālās izglītības diploms ar kvalifikāciju: biznesa vadītājs vai tūrisma nozares uzņēmuma vadītājs.

Reģistrēšanās studijām līdz 17. janvārim. Pašreiz uz katru no studiju programmām ir pieņemti aptuveni 30 studenti. Pašlaik tālmācībā studē 224 studenti.

I Pārmaiņas! Studiju daļa ir mainījusi telpas! Tagad tās atrodas Cēsu ielā, administrācijas pusē, gaitenā pašā galā kreisajā pusē!

I Vidzemes augstskolā ir jauns darbinieks studiju daļas lietvedībā. Viņas vārds ir Baiba Riba. Novēlam veiksmi darbā!

Valdes ziņas

Iepriekšējā studentu valde

“KAM RŪP STUDENTS?” Ar šādu nosaukumu piekto reizi notika Latvijas Studentu apvienības rīkotais seminārs. Šogad – Vidzemes augstskolā. 13. - 15. decembrī te viesojās jaunie studentu pašpārvalžu aktīvistu, lai klausoties lektoru stāstītajā un pašiem līdz darbojoties, kļūtu par KRS aģentiem. Šis pasākums bija īsts piedzīvojums gan tā organizatoriem (LSA, ViASA valde), gan dalībniekiem!

Studenti izvēlējušies jauno ViASA valdes priekšsēdētāju

Nu jau aizgājušā 2002. gada 10. decembrī notika Vidzemes augstskolas Studentu apvienības (ViASA) valdes priekšsēdētāja vēlēšanas. Tajās kandidēja Kristīne Frīdenberga (TUR2) un Inga Kārklīņa (BV2). Vēlēšanās uzvarēja Inga. Līdz šim viņa valdē darbojās kā projektu un iekšējo sakaru koordinatore.

Ingas dzimtā pilsēta ir Liepāja. Pēc horoskopa viņa ir dvīnis un uzskata, ka dvīņu raksturojumam pilnībā atbilst, jo gadās, ka garastāvoklis mainās ik pa minūti. Inga raksturo sevi kā cilvēku kritizētāju. Īpaši kritiska esot pret sevi. Ingas dzīvē pierādās teiciens – dots devējam atdošas desmitkārtīgi. Ja pret viņu izturas labi, to pašu var sagaidīt pretī. Ja nē... Viņa necieš liekuļus un vislabprātāk kontaktējas ar nelabojamiem optimistiem.

“Šogad esmu apņēmības pilna sākt jaunu dzīvi. Savā ziņā to nosaka arī jaunais amats. Gribas spēka, optimisma un ideju man ir ļoti daudz. Ceru, ka pietiks spēka visu iecerēto arī veiksmīgi realizēt,” saka Inga.

Es devos pie Ingas, lai uzzinātu vairāk par jauno studentu valdi un tās darbību.

– Kāpēc bija nepieciešamas jauna valdes priekšsēdētāja vēlēšanas?

– Jauna valdes priekšsēdētāja vēlēšanas notiek katru gadu februārī. Šogad vēlēšanas bija jau decembrī, jo līdzšinējais valdes priekšsēdētājs Valdis Bulažs janvārī dodas mācīties uz Zviedriju.

– Valdes vēlēšanās piedalījās neliela daļa studentu. Kā tu vērtē šo situāciju?

– Vidzemes augstskolas studentu apvienība ir sabiedriskā organizācija, kuras uzdevums ir aizstāvēt šīs organizācijas biedru intereses, veicināt viņu akadēmisko un profesionālo izaugsmi. Valde, protams, rūpējas par visiem studentiem. Bet organizācijas statūtos noteikts, ka priekšsēdētāja vēlēšanās drīkst piedalīties tikai tās biedri.

Vēlēšanās ir jāpiedalās, jo no valdes priekšsēdētāja ir atkarīgs, kāds būs valdes sastāvs (ko apstiprina ViASA padome), kā tā darbosies un līdz ar to, kas notiks augstskolā, kādi būs pasākumi ārpus mācībām.

– Kas finansē valdes darbību?

– Finansējums ir noteikts ar Vidzemes augstskolas senāta lēmumu. Studentu pašpārvaldei tiek piešķirta noteikta naudas summa no imatrikulācijas maksas. Tomēr šogad vairāk kā citus gadus tiks meklēts finansējums ārpus augstskolas – fondos, pie uzņēmējiem.

Autores secinājumi: Mēs (studenti) maksājam valdei. Valde darbojas mūsu labā. Dalība studentu organizācijā neprasa nekādas pūles vai darbu – kāpēc neiestāties un neiegūt iespēju izvēlēties valdes priekšsēdētāju?

– Ko valde gaida no studentiem?

– Studentiem vajadzētu pievērst lielāku uzmanību valdes stendam Cēsu ielas ēkā. Tur ir atrodama informācija par valdes sēdēs apspriestajiem jautājumiem. Šogad plānoju svarīgākos jautājumus darīt zināmus studentiem jau pirms sēdēm.

Sēdes, izņemot gadījumus, kad valde lemj savādāk, ir atklātas – tajās var piedalīties katrs augstskolas students, izsakot savu viedokli un ierosinājumus par jebkuru jautājumu. Ja students vēlas, viņš var rakstīt uz valdes e-pasta adresi

ViASA valdes priekšsēdētāja Inga Kārklīņa

valde@va.lv vai runāt personīgi ar kādu no valdes. Mūs var meklēt Cēsu ielā 4, administrācijas pusē, kur atrodas studentu pašpārvaldes telpa.

Svarīgi, lai studenti zinātu, ka valdē var griezties ar jebkuru problēmu un jautājumu visās jomās, kas skar studentu. Valde nevar palīdzēt studentiem, ja viņi nesaka, kas tiem ir vajadzīgs. Jo aktīvāki būs paši studenti, jo kvalitatīvāks būs valdes darbs.

– Kādi ir tavi pirmie uzdevumi jaunajā amatā?

– Ir jāizveido aktīva un darboties spējīga komanda. Gadu darbojoties valdē, esmu sapratusi, ka bez entuziasma, pacietības un smaida visās dzīves situācijās valdē neiztik. Līdz šim valdē vairāk vai mazāk ir bijis tā, ka visi dara visu. Ir vajadzīga stingrāka darbu sadale, skaidri jādefinē katra valdes locekļa pienākumi. Līdz ar to būs iespējams prasīt lielāku atbildību no konkrētiem cilvēkiem par konkrētu pienākumu izpildi.

Svarīgi, lai tiktu sakārtota informācijas sistēma Vidzemes augstskolā. Īpaši starp studentiem un administrāciju. Studenti dažreiz baidās iet pie administrācijas, lai stāstītu par problēmām, vai nezina, pie kā iet. Ir doma, ka vajadzētu arī katra kursa vecāko, kas būtu saikne starp studentiem un valdi.

– Kā veicas ar valdes komandas izveidi šobrīd?

– Ir izsludināta pieteikšanās uz amatiem. Ir jau zināms, ka dažos amatos paliks iepriekšējās valdes locekļi, kuri ir pierādījuši, ka spēj darboties un pildīt savus pienākumus. Jaunos valdes locekļus es izvēlēšos, izvērtējot viņu pieredzi un motivāciju strādāt. Ar to, ka kāds uzskata – varētu būt interesanti – nepietiek.

– Kādus pasākumus vai projektus valde plāno tuvākajā laikā?

– Turpināsim organizēt *Smart Lunch*, gatavosim Valentīna dienas balli. Vajadzētu noorganizēt arī debates. Ventspils augstskola ir izteikusi vēlmi par kopēju sporta dienu ar ViA. Dzīvosim – redzēsim. Visi ir atkarīgi no mums, studentiem pašiem. Galvenais ir domāt daudz labu domu, tad arī varēsim darīt tikpat un vēl vairāk labu darbu!

Linda Tauriņa
linda_taurina@va.lv

ViAdukts – laika gaitā

Vecākajiem kursiem jau ir zināms, ka Vidzemes augstskolai ir bijusi sava avīze, kas pagājušajā mācību gadā pārtrauca darboties. Šogad mēs esam stingri apņēmušies avīzes darbību atjaunot. Šo darbu sākot, piedāvājam nelielu ieskatu ViAdukta vēsturē.

ViA avīzes pirmais numurs ir iznācis jau 1996. gada septembrī. Tolaik gan vēl avīzei nebija nosaukuma, tas parādījās vēlāk – 2000. gadā. Pirmajā numurā nebija pat bilžu. Tajā galvenais temats bija augstskolas atklāšana un neapmierinātība ar dzīves apstākļiem, jo tolaik vēl nebija tādu *koju*, kādas esam pieraduši redzēt mēs. Pirmās ViAdukta komandas vairs nav starp studentiem, jo, kā zināms, studentu dzīve nav mūžīga un šie cilvēki no siltā ViA patvēruma ir pārcēlušies siltajā darba pasaulē. Viena no avīzes pirmsākumu redaktorēm nu jau ir pasniedzēja Hajā pat augstskolā.

Laika gaitā ViAdukts ir piedzīvojis daudzas izmaiņas gan personāla sastāvā, gan izskatā, gan tēmatē, bet vienmēr tajā ir bijuši atspoguļoti studentiem svarīgākie un interesantākie jautājumi. Ir publicēti gadījumi no studentu dzīves – gan jautri, gan nepatīkami. Pēdējos numuros gan mazliet par maz ir bijis svarīgas un analītiskas informācijas, pārāk daudz izklaides.

Tā kā šis ir pirmais atjaunotā ViAdukta numurs, arī šis nebūs analītisks un pārāk nopietns. Tas ir drīzāk kā ieskrējiena numurs, lai iepazītos ar mums un pierastu, ka tāda avīze būs. Tātad – te nu mēs esam jeb iepazīsimies!

Redaktore

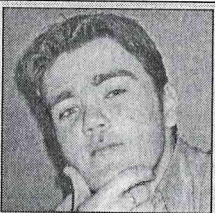
Es esmu Gita, šī papīra redaktore. Man būtu jārūpējas, lai Tu, mans visudārgākais lasītāj, saņemtu sev vajadzīgo un

interesējošo informāciju un vēl man vajadzētu koordinēt avīzes komandu, lai viņi to pienācīgi saņemtu.

Žurnālistiku esmu saslimusi jau kopš pirmā kursa prakses un centīšos, lai no manas slimības iznāktu kaut kas jēdzīgs.

Mani mēdz dēvēt arī par staigājošu dziesmu grāmatu, jo es katram gadījumam varu piemērot kādu pateicienu. Tas tāpēc, ka esmu ķerata arī uz grāmatu lasīšanu.

Nu tad uz tikšanos ViAdukta slejās!!!

Vadītājs

Mans vārds ir Armins. Kā avīzes vadītājs esmu atbildīgs par avīzes iznākšanu un ar to saistītajām tehniskajām lietām.

Manos pienākumos ietilpst rūpēties par to, lai notiek process un avīze tiktu nogādāta līdz tipogrāfijai sagataves stāvoklī, veiksmīgi izdrukāta un nogādāta avīzes lasītājiem. Brīvā laikā interesējos par psiholoģiju IT griezumā. Mans sapnis – apceļot visu pasauli un tikai tad pievērsties mierīgai un vienmuļai dzīvei.

E-mail: a_gruntmanis@va.lv

Ziņu redaktore

Sveicināts, mans vārds ir Anna. Avīzē esmu sieviete-informācija. Manos darba pienākumos ietilpst visu ar ViA saistīto ziņu ievākšana un apkopošanu, lai Tu, student, vienmēr būtu informēts par visām aktualitātēm un notiekošo. Mani iepriecina daudzas lietas, viena no tām noteikti ir informētība. Dari man zināmu par visu, kas notiek ViA, lai par to varētu uzzināt arī pārējie studenti.

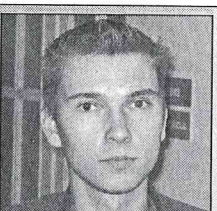
E-mail: anna_kamradze@va.lv

Kultūras ziņu redaktore

Hei! Mani droši var saukt par Lindu. ViAduktā esmu atbildīga par informāciju, kas saistīta ar izklaidi,

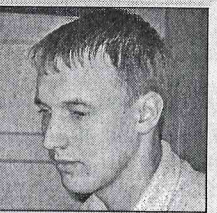
pasākumiem, dažādām interesantām mulķībām un studentu piedzīvojumiem (lai ko tas arī nenozīmētu!). Tā, ka – ja notiek kaut kas jautrs, uzmanības vērts, vai esi atklājis jaunu kontinentu, dari to zināmu man – linda_taurina@va.lv.

Sporta ziņu redaktors

Cav! Mani sauc Ivars! Mācos es ViA, biznesa vadības nodaļā, 1. kursā. Noteikti daudziem interesē,

kas ir tas, kas liek darīt ko šādu – rakstīt un darboties avīzē? Pavisam vienkārši – man, tāpat kā Tev, interesē daudzas lietas, kas norisinās gan Valmierā, gan skolā. Konkrēti mana uzmanība un darbs šajā avīzē galvenokārt būs saistīts ar sportu, sporta pasākumiem un aktivitātēm, kā arī nodarbošos ar fotografēšanu, man tiks arī uzticēts ViAdukta naudas maks. Labprāt sadarbošos arī ar Tevi! E-mail: ivars_noviks@va.lv

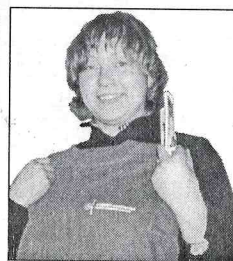
Tehniskais redaktors

Sveiki! Esmu Ansis, studēju mūsu augstskolas KSA 1. kursā. Tā kā esmu no Kurzemes, Tev jāsa-

prot, ka reizēm uz vidzemnieku fona varbūt izskatos nedaudz savādāks. Doma, ka Vidzemes augstskolai vajadzīga sava avīze, man bija, jau ierodoties Valmierā. Tad nu beidzot mums visiem kopā tas ir izdevies! ViAduktā galvenokārt nodarbojos ar komatiem, garumzīmēm un avīzes maketa salikšanu datorā. Nākamajos numuros vari cerēt no manis sagaidīt arī kādu analītisku rakstīņu par problēmām augstskolā. Ja Tev kaut kas ir padomā, raksti: ansis_berzins@va.lv!

ViAdukts izsaka pateicību

Lai taptu jaunais ViAdukts, komandai bija jāpieliek daudz pūļu un jāiztur daudz pārbaudījumu. ViAdukts ir komandas darba rezultāts. Tomēr ne tikai komandas locekļi pielika savu roku avīzes tapšanā. Tur piedalījās arī citi cilvēki. ViAdukts vēlas pateikties ViA studentu valdei par atbalstu mūsu aktivitātēm. Pateicība pienākas arī visiem tiem studentiem, kas radoši iesaistījās ViAdukta veidošanā, rakstot, zīmējot un iesakot dažādas idejas, lai avīze iegūtu savu šībrīža izskatu. Pateicību par sirsnīgo pretimnākšanu ViAdukts vēlas izteikt Cēsu ielas dežurantiem un Tērbatas ielas sektora vadītājam Dainai. Lielu darbu ViAdukta tapšanā ieguldīja Neatkarīgās Rīta Avīzes ziņu redaktora vietnieks un maketētājs Jānis Kalniņš, palīdzot izveidot ViAdukta avīzes maketu un izglītojot komandu tālākajam darbam. ViAdukts vēlas pateikties par veiksmīgu sadarbību uzņēmumam "Saules druka" un tā vadītājam Dainim Saulītim, kas ieguldījis daudz pūļu, lai ViAdukts Tavās rokās izskatītos pievilcīgi. Pateicamies avīzes atbalstītājiem – uzņēmumam Bailī un Freko

Decembrī studentu listē tika izsludināts konkurss par labāko studentu avīzes ViAdukts logo un devīzi. Galvenā balva – ViA zila T-kreklis. Atsaucība bija negaidīti liela. No pieciem la-

bākajiem darbu autoriem ViAdukts izvēlējās un par konkursa uzvarētāju nominēja Lauru Zelču, no TUR I studiju programmas. Laura sevi pieteica ar devīzi – "Labākie studenti, labākā avīze!". Logo ir redzams avīzes pirmajā lapā. Laura atzinās, ka šādu kreklu vēlējās sen. Apsveicam!

Derētu zināt!

Katra akadēmiskā gada 1. semestra noslēgumā, Ziemassvētkos, ViASA valde organizē studentiem Ziemassvētku balli. Balle tika paredzēta arī šogad, tomēr tā nenotika. Negaidīto notikumu straujā attīstība mainīja situāciju, un ViA tika izsludinātas sēras, līdz ar to atceļot vairākus plānotos pasākumus, tai skaitā arī gaidīto Ziemassvētku balli.

Tobrīd atbildīgie cilvēki runāja, ka jaunā gada janvārī tiks rīkota cita balle ar pavisam citu tematiku - par godu jaunievēlējai studentu valdei. Tieši šodien ir janvāra vidus, drīz tuvojas Svētā Valentīna diena. Tādēļ ViAdukts meklēja atbildes uz jautājumiem pie studentu valdes.

Studentu valdes priekšsēdētāja Inga Kārklīna mūs informēja, ka balli paredzēts apvienot ar Valentīna dienai vēlīto pasākumu.

Ideju par svinīgo pasākumu apvienošanu ViAdukts vērtē kā atbilstošu situācijai. Dabiski būtu jautājums – Ko gan studenti varētu gaidīt no šo divu svinīgo pasākumu apvienošanas?

Armins Gruntmanis
a_gruntmanis@va.lv

Cimdiņš valdziņu pa valdziņam

Mēs gribētu uzzināt kaut ko vairāk par jūsu personību un kā jūs esat nonācis Vidzemes augstskolā.

Vispirms par studiju gadiem. Ļoti agri pabeidzu vidusskolu, jo māte mani kā mazāko no sešiem bērniem aizsūtīja vecākajai māsaī lidzi uz skolu un tā es kļūlos kā jaunākais visus 11 gadus. Pēc skolas beigšanas vajadzēja divus gadus nostrādāt, lai varētu stāties augstskolā. Tos es pavadīju VEFā. Iestājos augstskolā, un decembrī ar lielu prieku uzņemu ziņu, ka tieku iesaukts Padomju armijā. Tagad es saprotu, tāds vārdu salikums kā "čakls students" nekur pasaulē nepastāv, tā ir visīsākā anekdote. Es biju sakrājis tik daudz parādus, ka armija nāca kā atpestījums. Visi parādi automātiski nokārtojās, un man tika saglabāta atgriešanās iespēja pēc trim gadiem.

Pēc gada dienēšanas sapratu, ka armija ir pārāk garlaicīga un iestājos Maskavas universitātes vakara nodaļā ķīmijas fakultātē. Sapratu, ka studēt tomēr ir tīri patīkami un no iepriekšējām kļūdām mācījos.

Studiju laikā piestrādāju par kurinātāju siltumniecās, arī kapus gadījās rakt - galus vajadzēja savilkt kopā un studentam jau naudu vienmēr vajag.

Pēc studiju beigšanas mani norīkoja darbā Tukuma diķsaimniecībā. Tur man nepatika strādāt, jo mana mīlestība bija Rīgā. Tādos gadījumos var atrast simt un vienu ieganstu, kāpēc darbavieta ir slikta. Es tiku atlaists ar pavēli par dumpošanu.

Apģuvu motorlaivu un kuģu vadišanu un ieguvu kapteiņa diplomu uz mazjauņas kuģīšiem.

Kad no Zviedrijas atbrauca Bruno Bērziņš, viņš teica: "Es tevi izmācīšu, tu kļūsi zinātnieks!" Parādīja, kā tās lietas darāmas. un, kad jau ir grādi un zinātniskā karjera, atliek tikai strādāt. Tā es nokļuvu visā tajā aprītē un jau 30 gadus tur atrodos.

Kā es nokļuvu te? Pašam sev man šeit nekā nevajadzēja. Es biju teicis, ka sagatavošu iesniegumu, bet neiesniegšu. Ja sapratīšu, ka vajag, es atbraukšu un iesniegšu. Tā es iesniedzu dokumentus 15. minūtes pirms termiņa. ViA es palīdzēju veidot un redzēju, ka tā labi attīstās, bet maza palīdzība bija vajadzīga. Likums man atļāva, esot Latvijas Universitātes profesoram, paņemt divu gadu atvaļinājumu darbam citā augstskolā. Tā nu es esmu šeit, paralēli darot LU profesora darbu nedēļas nogalēs. Gara īsa vēsture, bet 30 gadi kā nekā.

Kāda ir Jūsu ikdiena, kāda ir Jūsu loma augstskolā?

Mana loma ir vienkārši briesmīga. Saverstēm rakstīts, ka rektors bez īpaša pilnvarojuma pārstāv augstskolu visos jautājumos un ir atbildīgs par visu notiekošo. Tai

pašā laikā ir Senāts - koleģiāla institūcija, un Senāta lēmums ir saistošs rektoram. Bet ja vajadzēs kādu sēdināt cietumā, Senātu nevar iesēdināt, var iesēdināt tikai rektoru, jo likuma priekšā atbildīgs ir rektors.

Lielākoties mana atbildība par augstskolu ir organizatoriska. Uzdevums ir sakārtot organizatorisko struktūru, personāla struktūru.

Augstskola ir liels uzņēmums, skatoties pēc naudas caurplūduma un personāla skaita. Tad šajā uzņēmumā man vajadzētu domāt, kā piesaistīt labāko personālu, kā sagatavot labākās telpas un aprīkojumu, lai studenti kā klienti, kas ņem izglītības pakalpojumu, lieki netērētu savu ierobežoto laiku. Jūs šeit pavadāt milzīgi daudz sava laika, salīdzinot ar visu jūsu līdzšinējo mūžu, 1/5 daļu.

Tieši mācību procesā es ienāku tad, ja kādam vajag palīdzēt, jo man ir kvalifikācija un pieredze - esmu profesors arī sociālajās zinātnēs un ekonomikā. Parasti strādāju ar maģis-

triem un doktorantiem.

Un mana ikdiena ir vēl briesmīgāka. Piecos no rīta pieceļos Ķekavā, braucu uz Rīgu un no turienes 6.20 ar autobusu uz Valmieru. Dienu pavadu šeit un vakarā, tāpat kā jūs eju uz studentu kopmītnēm. Izlieku bez pusdienām, jo pagaidām noteikumi neatļauj augstskolā iekārtot normālu kafejnicu. Tātad pārtieku tāpat, kā jūs - no rīta neko, pusdienā neko, vakarā uzsilda. Tad ceturtdienas vakarā braucu uz Rīgu, ja nekas ārkārtējs nav noticis šeit. Piektdien un sestdien ir nodarbības doktorantiem. Gadās, ka es neizdaru to, ko vajag, jo daudz ko varētu izdarīt vairāk un labāk.

Mana sirds ir lauku mājās Vecpiebalgā, bet tā tur tiek vismazāk. Pamatdarbs ir Rīgā, kur 30 gadus esmu nostrādājis par profesoru LU, un pienākums ir Valmierā, kur es atnācu, lai godīgi padarītu to darbu, kas man uzticēts.

Es nekad nemainīšu profesora darbu pret rektora amatu, jo rektors ir administrators un tas nav mans aicinājums. Būt profesoram ir īpaša garīga brīvība. Un no šīs brīvības es negatavojos atteikties visu turpmāko mūžu.

Kā Jūs atpūšaties? Varbūt darbs un atpūta ir kopā?

Nekādā gadījumā. Es atpūšos, un pie tam daru to intensīvi. Ir tādi dzelžaini nolikti hobiji, kurus, ja neizdodas realizēt, visu gadu esmu *cemmīgs*. Man vajag tikt uz pirmā ledus. Esmu, gan slidotājs, gan vienkārši patīk bļītkot. Ne jau galas dēļ. Patīk tas nezināmais, kas tur, no tā āliņģa nāks ārā.

Pavasārī man noteikti vajag tikt uz pēdē-

jā ledus tad, kad malas jau atlūzušas un ir riskanti. Ne tāpēc, ka man patīk risks, bet man patīk būt uz ledus, kad jūt, ka ledus plaisā tā, ka norib viss ezers.

Man patīk fotografēt - staigāt, meklēt sižetu ar labu kameru, bet tas nav garāmskrienošs mirklis, tāpēc, ja man nav laika, es kameru vispār nevelku ārā.

Man patīk iet uz dančiem, kādreiz sporta dejās trenējos. 30 gadus esmu laulībā, tas ir mans hobijs. Vēl mans hobijs šovasar bija *vākt* mazdēlu, kurš ir Norvēģijas pilsonis. Tā ir lielākā atslodze. Ja ir māja, bērni vienmēr pie tevis atgriezīsies. Māju uzcelām pirms 3 gadiem. Ziemassvētkus un Jauno gadu tur 20 - 30 studenti pavadā nakts *tusiņā*. Jānoš tur ir kādi 100 studenti. Viņi zina, ka mēs esam brīvi un mēs tā varam. "Te mēs visi vienādi esam", bet tas netraucē būt nopietnam un kritiskam darbā.

Ir jāzog mirkli atpūtai. Saullēkti ir mans hobijs. Daudzi redz sauli norietam, bet es gribu viņu redzēt uzlecam. Man patīk lasīt senus tekstus un filozofiskus rakstus. Mani saista dziļi izvērstā doma, gludi, skaisti teikumi, kur ir kaut kas garam. Es neciešu sadrumstalotību. Tas tad ir mans hobijs, bet tam atliek maz vaļas.

Pēc teiktā var secināt, ka esat gājis laikam līdzī un neesat kā citi vecāka gadagājums cilvēki, kas saka, ka tas un tas ir neiespējams.

Es gribētu to pagriezt mazliet citādāk. Esmu laucinieks ne jau pirmajā paaudzē, kurš no laukiem nāk iekarot pilsētu. Skolas laikā neuzskatīju sevi par īpaši gudru un čaklu, drīzāk par ātrāku un apsviedīgāku, kas ātri *uzķer* visas lietas. Es ļoti ātri visu varēju atcerēties un iemācīties, un eksāmenus kārtot uz apajiem pieciniekiem. Augstskolā biju slinkis. Tikai armijas laikā sapratu, ka nekur nav tik labi kā augstskolā. Studēt ir citādāk, ja aiz muguras trīs armijas gadi, ir cita atklāsme. Mani vilināja bioloģijas fakultāte - daudzi prakses ceļojumi, visur jāpāpēj pabūt. Bet šis mans vilinājums kļuva par lielāko šķērslī, jo jebkura prakse, ekspedīcija, komandējums ir saistīti ar prombūtni. Kad tu esi iemīlējis, tā ir prombūtnē no mīļotās, kad apprecējies - no ģimenes. Kā es netiku mājās savas zinātniskās karjeras sākumā, lai vasarā tikai paspētu uz mājām pie ģimenes, pie maziem bērniem. Lai man nebūtu liekas sestdienas, svētdienas jātur kādā ezermalā, krūmos un jātēlo, ka es nodarbošos ar zinātni. Toreiz tādas lietas notika, bet neviens atklāti par tām negrib runāt.

Esmu zināmā mērā individuālists, kas slikti iekļaujas pūlī. Man patīk komanda, arī kuru es saprotos. Es neesmu sabiedrības cilvēks tādā aspektā, ka es viegli iekļautos kaut kur. Var sacīt zināmā mērā egocentrisks, mana brīvība ir augstākais, kas man ir. Bet tās dēļ es *nekāpšu* otram uz galvas, lai ierobežotu viņa brīvību. To es nedarīšu.

Ko jūs gribētu pateikt studentiem, kas neaptver, ka mācībās ir jāiegulda darbs, kas tikai *brauc* cauri augstskolai?

Ko es viņiem gribu pateikt? To pašu, ko es teiktu sev, ja atgrieztos savā sākotnējā. Slinkojiet, bet ar mēru, jo turpmāk dzīvē šā-

ViA rektors Pēteris Cimdiņš

du iespēju būt arvien mazāk. Un mīliet, un meklējiet to, kas jums ieliks sirdi. Un bez mēra tas ir jāmeklē. Jo šo dzirksteli nedrīkst pazaudēt ne acīs, ne sirdī. Es savos studentos redzu, kad viņi ienāk augstskolā un kad pazūd tā dzirksts acīs un kam viņa nepazūd ilgāku laiku un citam viņa nodziest ļoti ātri. Tāpēc es saku - mīliet šo dzīvi un cīnieties pēc viņas bez mēra, bet slinkojiet un dariet visādas ģeķības ar mēru. Šodien studenti dara visādas ģeķības mazliet pār mēru un mīl par maz. Par maz mīl dzīvi, viens otru. Kas jums pietrūkst, es nezinu. Tātad mīlestību pacelt augstāk, un vienu otru mazsvarīgāku lietu palaist zemāk.

Mūsdienu materializētā pasaule...

Viņa joprojām balstās uz sirdi un prātu, bez tā nekas nepaliks. To jums neviens nevar atņemt.

Kuras būtu tās lietas, kuras uzskatāt par garīgo mantojumu no tēva?

Tas bija vienkāršs atgādinājums: "Tu nesi viens!" Laukiem ir acis, mežiem ir ausis un mēr kāds redz tavu darbību, kāds vēro, tu dari un viss, kas notiek ar tevi atsaucas arī uz visu citu. Tā pati bija tā atziņa, ar kuru es ar zināmu piesardzību un tomēr risku arī, savā dzīvē eju. Tēvs, ko man teica, neilgi pirms aiziešanas pa skuju taku - dzīvo tā, lai naktī varētu mierīgi gulēt. Un, redzat, tā ir pārdomājama lieta. Trīcēt par savu mantu ir trīcēt par savu ādu. Ne jau tās mantas dēļ trīci - ņems tavu mantu, ņems arī tavu galvu un ādu arīdzan.

Otrs, ja tu būsi slikti rīkojies, tad būs jātrīc par savu ādu - pašu liks cietumā, vai kāds gribēs tev ko sliktu nodarīt. Tātad kaut kur tās kristīgās vērtības, cilvēka cieņas ietvari ir nolikti, nekas jauns nav jāizdomā, nekas dziž nav jāstudē, ir tikai jāredz robežas, cik tālu tu dzīvē vari maldīties. Tas nenāk uzreiz. Kādēļ jums pārnest, ka jūs darat visādas muļķības? Tā jau tas jaunībā ir - tādas blēņas es pats esmu taisījis un, tagad pārvertējot, es saprotu, ka toreiz ar to saprātu, es citādāk nevarēju rīkoties. Šodien, es tā nebūtu darījis, bet šodien es esmu sadāks. Tāpēc katram laikam ir savas robežas. Droši vien ar laiku viņas būs šurākas un plātākas, kurās drīkst maldīties.

Un es vienkārti tā apguvu no vecākiem. Otrs - nekur tev nebūs tik labi kā mājās. Tāpēc jā domājat, vai ir iespējams katru dienu dzīvot kā pēdējo?

Jā, nekādā gadījumā.

Kādēļ? Pēdējā diena tad zaudē jēgu. Ja tā ir pēdējā, tad viņai nav jēgas. Jēga ir turpinājumam, jēga ir tam nezināmajam. Jēga ir rīta gaidīšanai. Ja tu negaidi rītu, vakars pienāk pats.

Jūs teicāt, ka lasāt filozofiskus rakstus. Kuras ir tās grāmatas, kas ir ja ne mainījušas jūsu dzīvi, tad iespaidojušas.

Pirmā, kas iespaidoja, bija aizleigtā literatūra. Man bija ļoti laba literatūras skolotāja, un dažus grēkus man piedeva. Tie nebija mani grēki, tie bija Staļina diktatūras uzliktie grēki. Skolā bija jāraksta sacerējums par mīļāko grāmatu. Pēckara periodā, kad atgriezāties no bēgļu gaitām Vācijā, visas mājas bibliotēkas grāmatas bija izpostītas. Bija palikusī tikai viena apdegusi un apgrauztavecajā drukāta Ibsena "Brants". To, kā vienīgi pieejamo, izlasīju un par to uzrak-

stīju. Bet tā bija tajā laikā aizlegta literatūra. Skolotāja teica, ka par to nedrīkst rakstīt, un tad es sapratu, ka ir labas lietas, ko nedrīkst tikai tāpēc, ka tās ir labas. Un tā es lēnām tās lietas sāku lasīt un tās ietekmēja.

Vēlāk ietekmēja Upīša "Spartaks" un "Zaļā zeme", ko es vairākas reizes pārlasīju,

arī pēc vidusskolas. Tā ir šis zemes sajūta, kas ir "Zaļajā zemē".

Pēdējā laikā nodarbošanās -

pārlasu visas variācijas par Fausta tēmu. Pēdējais, ko atradu par Faustu ir vācu pētnieku publikācija. Fausts maldās savā piekrāmetajā bibliotēkā un diskutē ar grāmatu tēliem, izveido dialogu sev. Viņš ir tik tālu pazaudējis savu jauno radošo, ka viņš, vecais profesors, tagad diskutē ar grāmatu tēliem, izvaicā bakalaurus un nonāk pie dažādām lietām. Tas ir sava veida garīgais eksperiments, domas lidojums, kas spēj ietekmēt, kas mani saista.

Es mīlu lasīt vecās akadēmiskās elites svētku uzrunas no pirmskara Vācijas. Es iegūstu baudījumu no labi strukturētas intelektuālas valodas.

Es mīlu daudz ko lasīt vāciski. Oriģinālo Faustu bieži pārlasu, bet lielāko priekšroku dodu latviešu literatūrai. Bet ja gadās kaut ko labu dabūt, lasu arī vāciski.

Pēdējais, kas mani ietekmēja, bija pārdomas, īpaši vācu presē, par 11. septembra notikuma garīgajām saknēm, kā tas viss radās. Visi tagad strīdās ap sekām, bet kur ir cēloņi? Tās ir tās lietas, ko es pārlasu. Bet lielākā daļa ir tik pavirša literatūra. Varbūt es esmu par vecu, lai to saprastu. Jā, viņa mani ietekmē, šis maksimālisms - es gribu visu vai neko, tai noteikti ir ietekme.

"Zaļā zeme" ietekmē, Akuratera "Kalpa zēna vasara", kaut kas fantastisks. Tāpēc man patīk saullēkti. Ar basām kājām izeju pļaut. Ne tāpēc, ka man vajag sienu, vai vajag nopļaut, bet tāpēc, ka patīk šīs četras, piecas stundas pabūt vienatnē ar sevi. Tu vari pasauli izdomāt, tu jūti, redzi, dzirdi. Krūmā vālodze, tu viņu neredzi, bet viņa tur ir. Viss zied, viss smaržo. Kad nāk tas gaišais dienas vidus, viss ir plakans, bez telpas. Un vakara telpa ir šaurāka, ko tev daba piedāvā, nekā rīta telpa.

Kāda loma jūsu dzīvē ir Dievam?

Es pieņemu to kā kaut kādu augstāko garīgumu virs manis, kā kaut kādu garīgu apziņu, kas lielākoties balstās uz cilvēka vērtību, cilvēku kā augstāko saprāta būtni. Tas ir kāds vērtību kopums, ko mēs nosaucam par Dievu, uz ko mēs virzamies un kam mēs it kā pakārtojamies un atskaitāmies. Es viņu uztveru tādā veidā. Citādā veidā es viņu nespēju iztēloties.

Jā, es ar interesi klausos, man īpaši patīk gudri mācītāji, kas spēj izvērst plašu un dziļu inetrpretāciju par Bībeles tēmām. Tie, kas tikai atšķir un nolasa, man liekas pavirši.

"Es negribu būt absolūti brīvs, jo tā ir šausmīga nabadzības sajūta..."

Dievs kā būtne, viņš ir virs manis, bet es viņu nelietoju kā tādu instrumentu, kā līdzekli, lai kaut ko sasniegtu, vai kaut ko darītu sev par labu. Mani saprāta svārstās ap to vienu noteikto un augstākā līdzvara punkts ir tā Dieva apziņa, ka es iztēlojos to, kas ir tas labais, tas cēlais un tad ap to

es savā dzīvē mēģinu svārstīties. Bet citiem es to intīmo komunikāciju ar Dievu, tā ir mana tik intīma lieta, parasti nesaku. Kā es to dziļāk saskatu, kur man viņš ir un ko es vakar ar viņu runāju, un ko es šodien runāšu. Tā ir tāda iekšēja garīguma izpausme, kuru es projicēju sevī, to nesasniedzamo horizontu es vienmēr paturu priekš acīm un priekš sirds.

Kas ir jūsu sapnis?

Brīvība ir mans sapnis. Tādā izpratnē, kā neatkarība lielākās un mazākās lietās no citām. Es negribu būt absolūti brīvs. Jo tā ir šausmīga nabadzības sajūta, aitu ne ar ko neesi saistīts, ne par ko neesi atbildīgs. Bet brīvība tāda, ka to man sniedz mans amats kā profesoram, kā zinātniekam. Gara brīvība. Tas ir tas pēc kā es tiecos. Teikt, ka esmu sapņojis par ģimeni tanī vecumā? Nē, par ģimeni jaunībā nesapņo. Nevar sapņot par to, ko nevar izprast. Brīvība nāk jau no tiem gadiem pašā cilvēkā, un tikai attīstās tās dziņas. Brīvība ir tas augstākais sapnis un es esmu apmierināts ar to, ko esmu sasniedzis.

Un utopiskie mērķi? Katram tādi ir.

Jā, tā ir tā brīvības vērtība. Brīvības redzējums. Brīvība zaudē jēgu, ja redzi, ka tas ir viss, vairāk nekā nevar. Tad vairs nav brīvība, tas ir būris. Brīvība ir tad, kad redzi, var vēl, bet, lai paliek citiem, manam mūžam pietiks. Es gāju skolā uz brīvību. Mana pirmā brīvības izpratne bija primitīva. To negribas darīt, no tā gribu aizmukt. Bet tā bija brīvības dziņa, aizvien tā pieaug kvalitatīvāka, saprotu viņu citādāk. Un tad, kad tev ir izdevies to iznest cauri, un tu redzi, ka tu tomēr esi to baudījis, tā ir fantastiska ssajūta.

Vērtības, ko esat atklājis, kā dēļ ir vērts dzīvot?

Mīlestība, draugi mīļie! Tas ir vērts. Un tā pirmā mīlestība ir tas, ko tu izjūti kā vīrieša cilvēks, kā jauns puisis, tad, kad tev tā sirsniņa iedegas, notīrpst līdz matu galiem un papēžiem. Tas ir tas, kā dēļ ir vērts dzīvot. Un tikai tad nāk tā mīlestība pret to, ko tu vairs nespēj mīlēt, ko esi jau zaudējis. Tu vairs nevari mīlestību atdot atpakaļ.

Šis te divas izpausmes. Pirmā, kas nāk un ko tu nevari apvaldīt un ar prātu kontrolēt. Tas ir kaut kas fantastisks. Un tas ir vienu reizi, tas nenāk otrreiz. Vai nu ir, vai nav.

Otra ir ļoti skaudra mīlestība. Un zināmā mērā - sāpīga. Pazaudēta, kad redzi, ka varēja būt citādāk, tad, kad tu sāc izvērtēt, ko tev ir devuši tavi vecāki.

Paldies par interviju!

Viss, ko es šodien teicu, es jūtu šodien. Rīt es varbūt domāšu savādāk. Rīt es varbūt iekritīšu kādā bedrē. Mums katram ir tiesības kādreiz krist.

Aktīvais ViA Gars

Reiz sensenos laikos ViA mācījās divas meitenes, kurām ļoti patika spēlēt teātri un dejot. Salikušas galvas kopā, viņas izdomāja – augstskolā vajag savu studentu teātri! Domāts, darīts! Un tā pagājušā gada oktobrī Ausekļu ielas kopmītņu zālītē pirmo reizi sanāca kopā ViA teātra grupa, kura pēc kāda laika ieguva arī nosaukumu – “ViA Gars”.

Kāpēc gars? Tāpēc, ka mēs gribam būt tāds kā augstskolas gariņš, protams, labais, kurš rosās un dara, kurš izklaidē un liek padomāt, kurš vienkārši augstskolā dzīvo un nemaz ī netaisās iet uz citurieni, jo dzimis un audzis tepat ViA.

Kas tad būtu tie “mēs”? “Mēs” esam ViA studenti (kopā ap 20), kuriem patīk tādas lietas kā teātris, horeogrāfija, runas māksla, mūzika, kuriem patīk vienkārši sanākt kopā un kaut ko padarīt. Puišu gan ir daudz mazāk kā meiteņu, taču labākus puišus mēs vēlēties nevarētu! Visus kopā satur un vada Vineta un Inese no KSA2.

Ko “ViA Gars” dara pašreiz? Visas pirmās nodarbības mēs nodarbojamies ar sevis pilnveidošanu – caur dažādām spēlēm, vingrinājumiem un improvizācijām mēģinājām katrs pats sev un citiem parādīt, ko protam un varam, kas mums katram iekšā. Sagatavojām arī nelielu priekšnesumu skolas Ziemassvētku ballei, kuru diemžēl atcēla. Taču šogad mēs esam apņēmības pilni darīt kaut ko vairāk, ķerties klāt kaut kam nopietnākam. Proti, tā būs skaņu un kustību izrāde par nopietnu tēmu – mīlestību. Par pavisam īstu un pilnīgu mīlestību, par ceļu un iekšējo cīņu līdz tai.

Ja kāds vēlas, vēl var mūsu grupai pievienoties! Sanākam kopā pirmdienās plkst. 19:30 Ausekļu ielas kopmītņu zālītē.

Inese Riekstiņa

Studentu garadarbi

Es dzīvoju kastē bez logiem.

Tai ir nocelts vāks un katru dienu es vēroju debesis.

Citreiz vienkārši pārskaitu stūrus, lai pārliecinātos,

Ka kāds ziņkārīgais nav izurbinājis caurumu.

Pār kastes malu tie ielūkoties nevar.

Maziņi.

Tā nu es naktīs skaitu zvaigznes un gaišā laikā Velku kontūras ap mākoņiem.

Un priecājos, kad list.

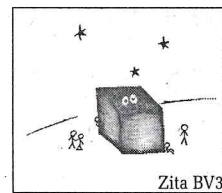
Tad var ķert zibeņus sauļās.

Ir visādas kastes:

Smilškaste, miskaste, televizorkaste.

Kad Jauju ienākt manā kastē, kāds to notar

Par vietu, kur spēlēties, cits, kur atstāt savu dražu, vēl

Zita BV3

Cits, kur garlaikoti paspaidīt pogas, meklējot izklaidējošus

Šovus vai sporta tiešraides.

Tādos brīžos joka pēc iespējēju un rādu rek-lāmas.

Tiem apņik un tie aiziet meklēt citu kasti, Kas klausis.

Es neesmu kaste.

Es tur dzīvoju un mana kaste ir manas mājas.

Un mana nama durvis ir Tēv atvērta.

Crony

Kā ViA studenti sagaidīja 2003. gadu?

Tvītijs: Kодиens. Jauno gadu sagaidīju Valmierā, kopmītnēs. Pie manis bija kādi 20 draugi. Kojās atradās daļa POL2 un vēl cilvēki, kuri ir kādam draugi. Teiksim tā – *kojas* bija pilnas. Kompānija jautra, ar humoru – daudz smējāmies. *Šmigās* bija ļoooti daudz, bet viss notika solīdi. Garais sapirka raķetes – salūts arī bija.

Vērtējums: 5.

Ieva: Šogad pirmo reizi Jauno gadu sagaidīju Latvijas Kristīgās brālības nometnē. Mums bija pašiem savs studentu dievkalpojums. Dziedājām dziesmas. Naktī sākās jautri pasākumi – tika rādīti komiski priekšnesumi, dejojām arī. Gājām skatīties salūtu. Jaunā gada iestāšanās sagaidījām kopā, sveču gaismā. Tas ir visjautrākais Jaunais gads, kāds man bijis.

Vērtējums: 6 (pēc 5 balļu skalas).

Teiksmā: Biju Valmierā kopā ar draugiem. Lidz pusnaktij bijām mājās. Tad skatījāmies ugunošanu, bet pēc tam braucām uz pirti. Neilgi pirms divpadsmitiem es vienatnē pārdomāju pagājušo gadu, izvērtējot visu, kas noticis. Pārdomāju, kādu vēlētos jauno gadu, ko vajadzētu mainīt, ko izdarīt. Bija labi – pati gaidīšana jau ir *feināka* par sagaidīšanu. Nav jau nekāda Jauna gada – ir tikai nākamais gads!

Vērtējums: 4.

Gatis: Es ar Alni Ruksi un citiem kapelas dalībniekiem biju Spānijā. Baigi super!

Riktīgi pa *čornamu* relaksējāmies un Jaunā gadā saulojāmies +25 grādu karstumā, basketbola laukumā un dzērām aukstu latviešu alīņu. Tā, lūk, man iet!

Vērtējums: 5 (bez krekla laušanas).

Dauzoņa: Sagaidīju Jauno gadu kopā ar 3 draugiem viena drauga mājās. Tas ir 4 kilometrus no Bauskas. Ap trijiem naktī izdomājām, ka jāiet uz Bausku – ar kājām, protams. Bija ļoti auksts! Pēc tam aizgāju mājās gulēt, bet puiši turpināja svinēt. No rīta saņēmu zvanu – jābrauc uz Rīgu un jāturpina svinēšana tur. Aizbraucām, pasēdējām. Kur – skaidrā nepateikšu, bet tam nav militāras nozīmes. Tad vienam no draugiem ienāca prātā, ka jāsatiek mana istabas biedrene, kura ir *kojās*. Tā nu mēs visi aizbraucām uz Valmieru.

Vērtējums: 3,9.

Jāptārs: Ziemassvētkus un Jauno gadu sagaidīju Hamburgā, Vācijā, ģimenes lokā. Protams, pietrūka draugu, kas dzīvo Latvijā.

Hamburgā Jaunajā gadā sajūta kā karalaukā – visapkārt visdažādākie pirotehnikas brīnumi! Tas tāpēc, ka raķetes var nopirkt ne ātrāk kā 3 dienas pirms Vecgada vakara.

Mums pašiem bija tāds neliels negadījums – bijām nopirkuši dažas raķetes, bet laimīgi gadījās brāķi. Šaujot no balkona, raķetes aizlidoja nevis gaisā, bet gan tieši bērnu darza logos, kas atrodas tieši pretī mūsu mājai...

Vērtējums: 5.

Arī daudzi citi mūsu studenti Jauno gadu sagaidījuši ārzemēs un diezgan neparastās vietās – Vinē (Austrijā), apmeklējot operu, Heidebergā (Vācijā) – un tas bijis SUPERĪGI, lauku ciematīnā Spānijā, kur visi pipē zāli un neviens nerunā pat angļiski, arī Kirgizstānā (!).

Linda Tauriņa
linda_taurina@va.lv

Kas jauns pa brīvlaiku noticis *kojās*...

– Kādā istabā *A-kojās* meitenes X gultā uzradies... lieks un svešs palags.

– *Z-kojās* kādā istabā uzradusies tur iepriekš nebijis krēsls (prieks, kur tu rodies?!).

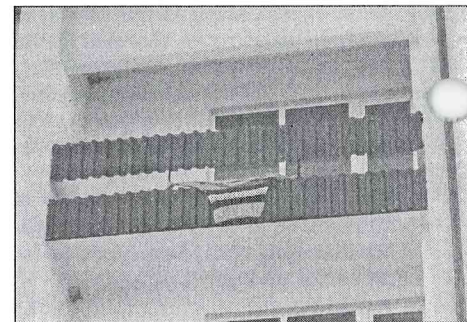
– Meitene B no *A-kojām*: “Es ieeju savā istabā, atslēdzu istabas durvis. Dodos sava labākā drauga ledusskapja virzienā, veru vaļā, lai ieliktu dienišķo piena paku, un... man pretī raugās divi draudzīgi acu pāri... Mūsu rotaļu lāciņi.”

– Vecgada naktī pa *koju* atverēm lejup lidojis neviens vien paprāvs koka izstrādājums.

– Pēc Jaunā gada svinībām kādā istabā bez saimnieka ziņas uzradusies bļoda (liela!) ar rasolu, kas jau bija pieņēmis itin pelēcīgu nokrāsu. (Kā vispār var eksistēt pāri palicis rasols!? Un kas bija tas varonis, kas *kojās* to pagatavojis?)

– Klīst baumas, ka kaut kur *kojās* esot apzagta istaba.

– *Z-kojās* 5. stāva centrālajā balkonā uz

margām jau ilgstoši karājas virieša V džemperis. (Virietī V - vai tu nevēlies savu džemperī atgūt atpakaļ?)

– *A-kojās* 5. stāva virtuvē Labais Rūķītis piekāris kalendāru. Tāpat vien, par brīvu!

KSA vs. IT?

Tikusi fiksēta situācija – KSA studenta istabas biedrs tiek pakļauts fiziskām un emocionālām ciešanām, ja istabā ir dators. Problēma izpaužas tā: nakts laikā notiek grupas referātu radišana, kuru pavada

skaļas diskusijas par sabiedrisko attiecību tēmām. Tas viss, protams, traucē istabas biedra naktsmieru. Bet... kā izrādās, vēl traumējošāk ir dzīvot kopā ar IT studentu. KSA parasti aps-

priēz diezgan dabīgas un visnotaļ interesantas tēmas, bet, ja pie istabas datora, lai spēlētu spēles, pulcējas IT, var sanākt aizmigt ar kvadrātsakni vai integrāli ausis.

Valmieras "Brieži" ir labāki

Kadrs no izrādes "Tumšie brieži" Valmieras Drāmas teātrī.

Tu seko līdzī cilvēku plūsmā, kura nes tevi tālāk pa šauro gaiteni, kura beigas nav saredzamas aiz neskaitāmajiem pagriezieniem un kurš vijas dziļāk teātra aizkulišu noslēpumainajā pasaulē. Nezināmā gaidās tu dodies augšā pa trepēm, vēl viens pagrieziens, un ļaužu plūsma apstājas un lēnām virzās iekšā kādā telpā. Tavu ceļojumu uz mirkli pārtrauc meitene, kas pārbauda biļetes, un tu nokļūsti pie durvīm, kur jāsākas citai – teātra pasaulei. Šī telpa pārsteidz un samulsina parasto "uz teātri gājēju" ar savu mazo izmēru un, pats galvenais, iekārtojumu. Apsēžoties uz ne tik ērtā, kā parasti, krēsla, saproti, ka snaudošu šoreiz neiznāks. Paveroties apkārt, liekas, ka esi nonācis bumbu patvertnē, un brīdī, kad zāles durvis aizveras, klaustrofobija par sevi manīt. Nodziest gaisma, un spēle

var sākties!

Neesmu istā, kam gudri spriest par izrādes māksliniecisko vērtību. Varu pateikt, ka man patika. Patika, jo viss bija īsts – siens, jēla vista, malķas pagales, cilvēku savstarpējās attiecības. Pārņem sajūtas, ka kaut kur netālu no tā visa ragus izslējuši staigā tumšie brieži – īsti.

Par to, vai un kāpēc Valmieras "Brieži" ir labāki par Jaunā Rīgas teātra "Briežiem", lai spriest teātra kritiķi, jo tas ir viņu lauciņš. Kā vienkāršs skačitājs varu teikt, ka man Māras Ķimeles radītais Valmieras isums patika labāk par Rīgā redzēto.

Uzvelc mugurā ko siltāku un ej izvērtē pats!

Anna Kamradze
anna_kamradze@va.lv

Sports

23.11.2002. **Volejbols** (vīriešiem). ViA komanda startēja 2. apakšgrupā (pēc pagājušā gada rezultātiem). No 11 komandām "mūsējie" ierindojās necilajā 10. vietā. Kā iemeslu tam var minēt minimālo inventāra aprīkojumu un mazo treniņu skaitu – tikai 3!

24.11.2002. **Galda teniss** (vīriešiem un sievietēm). Visaugstāko vietu no meitenēm ieguva Agnese Hauka – viņa 30 dalībnieču konkurencē izcīnīja 18. vietu. Savukārt zēniem visaugstāko vietu ieguva Juris Joksts – 13. vieta no 41.

Peldēšana. Mārtiņš Pundors bija vienīgais ViA peldētājs Universiādē un sūri grūti izcīnīja 7. vietu visās 50 m distancēs – brasā, delfīnā un uz muguras.

10.12.2002. Sporta kluba *Valmiera* interneta mājas lapā www.valmiera.lv/klubs ir atklāta jauna sadaļa "Uzjautā!", no kuras var sūtīt savus jautājumus basketbola komandas Valmiera/Rūjiena spēlētājiem.

12.01.2003. Valmiera 2002 – 2003 *Baiļi*, slēpošanas sprinta seriāls "BAIĻU APLI". "Baiļu sprints" ir slēpošanas sacensības sprinta distancē

(1,5 km), kas norisinās pēc Olimpiskā slēpošanas sprinta principa. Sacensības notiek 4 kārtās, izcīnot kopvērtējuma balvas. Pieteikšanās – sacensību dienā līdz plkst. 10:00. Dalības maksa – bērniem un jauniešiem līdz 15 gadu vecumam – Ls 0,50, pārējiem dalībniekiem – Ls 1,50. Sacensību kalendārs: 1. kārtā – 22. decembris; 2. kārtā – 29. decembris; 3. kārtā – 5. janvāris; 4. kārtā – 19. janvāris.

Par sporta un atpūtas iespējām Valmierā.

Apzinot vairākas Valmieras sporta un atpūtas vietas, nākas secināt, ka to ir daudz! Vajag tikai sporta apavus un treniņtērpu likt somā un uz priekšu! Lūk, pāris sporta klubu un vietu:

- 1 Valmieras Pārgaujas ģimnāzijas peldbaseins,
- 1 Aerobikas nodarbības Meža ielā 7,
- 1 Trenažieru zāle Ausekļa ielā 31,
- 1 Sporta klubs *Lauvas sirds*,
- 1 Atpūtas un sporta bāze *Baiļi*.

Ivars Noviks
ivars_noviks@va.lv

Kultūra

ViA studenti piedalās starptautiskā mūzikas festivālā

Dziļā ziemas vidū, janvārī, klusi sevi pieteica 12. Starptautiskais senās mūzikas festivāls Valmierā. Festivāls notiek katru gadu, pulcinot vienkopus visdažādākos Eiropas valstu mūzikus. Festivāls norisinājās 3 dienas no 10.-12. janvārim, lielākoties Valmieras 5. vidusskolas zālē un Sv. Sīmaņa baznīcā.

Festivāla programma bija ļoti daudzveidīga. Pirmās dienas vakars tika pavadīts klasiskās mūzikas pavadījumā, bet otrajā dienā vēl vakarā skanēja džeza ritmu koncerts, kur uzstājās arī divi ViA studenti – visiem ļoti zināmais web spamotojās un IT seja Lorencs Ģiļs un Olga Sidorova. Trešajā dienā festivāls noslēdzās ar koncertu Sv. Sīmaņa baznīcā.

ViAdukts bija aculiecinieks Lorenca virtuozaļai klavierspēlei duetā ar Sandri Dubovu, kurš spēlēja trombonu. Olga klausītājus priecēja ar savu balsi. Mūsējie turējās labi! Olgas dziedātā dziesma tika atkārtota 2 reizes, jo pēc pirmā dziesmas izpildījuma klausītāju aplausi nerimās un tika saukts: "Atkārtot!"

Lorenca duets izpildīja vairākus plaši populārus džeza skaņdarbus, kā arī dažus pašu komponētus skaņdarbus. Šis gadījums pierāda, ka ViA ir daudz jaunu un radošu talantu, par kuriem mēs maz ko zinām.

Tas noteikti jāredz!

"Gredzenu pavēlnieks: Divi torni" Valmierā no 24. janvāra – pēc Tolkiņa slavenā stāsta motīviem uzņemtās trilģijas otrā daļa. Episka pasaka pieaugušajiem ar labiem specefektiem un piedzīvojumiem. Filmas ilgums: 2 stundas 59 minūtes.

Režisors: Pīters Džeksons

Galvenajās lomās: Elija Vuds, Vīgo Mortensens, Līva Tailere, u. c.

Gribi slēpot? Gribi
braukt ar sniega dēli?
Gribi labi pavadīt laiku?

BAIĻI

Tev ir brīnišķīga iespēja ar savām zināšanām un asprātību laimēt iespēju kopā ar 2 draugiem labi pavadīt laiku sporta bāzē *Baiļi*. Vienīgais, kas Tev jāizdara – jāaizpilda anketā, jāizgriez un jānosūta *ViAdukta* pastam līdz 21. janvārim plkst. 19:00. Izlozes datums – 22. janvāris.

Laimīgo *Viadukts* informēs telefoniski.

Jautājumi:

1. Kam sporta bāze *Baiļi* piederēja pagājušā gadsimta 80 - jos gados?

2. Kurš ir visaktīvāk izmantotais sporta bāzes *Baiļi* piedāvātais pakalpojums?

3. Kuras sacensības ir bijušas pēdējās nozīmīgākās?

Studentu garadarbi

Kā gribam – tā dzīvojam, kā dzīvojam – tā gribam!

Zīmēja: Laura O.

Brīva vieta tavam gara
darbam.

Gadās ne tikai studentam

Neatkarīgo Salaveču ziņu dienests ziņo: dziļi Krievijas mūža tundrā tika notriekts NLO, kas izrādījās mūsu parastais sala vecis. Pēc grūtās darba sezonas viņš brauca mājās. Kā vēsta šis satelītu uzņēmums, vecais vīrs saņemts gūstā un viņa uzticamie sarkandegūņi šajā negadījumā ir gājuši bojā. Atbildīgās iestādes un politologi šo notikumu raksturo kā teroraktu. Neviens no noziedzīgajiem Z-sv grupējumiem atbildību nav uzņēmies. Krievijas amatpersonas par notikumu klusē. Pašlaik izpirkuma maksa vai kādas citas prasības nav izvirzītas.

P. S. drīz tiks izsludināts konkurss par jaunu santaklausa spēkratu piegādes iespējām.

Ak, tu, neraža!

Piektdienas vakarā, beidzoties 12. starptautiskā senās mūzikas festivāla atklāšanas koncertam, nolēmu doties uz ViA Tērbatas studentu bāzēšanās vietu, lai dalītos ar saviem Interneta draugiem burvīgajā garīgajā pārdzīvojumā, izmantojot Internetu un nosūtīt pāris e-MAILUS. Pulkstenis rādīja akurāt 21:33 pirms pusnakts. Vai zināt, kas mani sagaidīja? Slēgtas Durvis! Pāris reizes raustīju durvis cerībā, ka tās varētu atslēgties. Ziemā visādi var gadīties – aukstums, sals un saprotama varētu būt durvju iesaišana. Datoru auditoriju telpas bija tumšas. Ak tu neraža! Būs vien jāiztiek šis vakars bez kārtējās Interneta devas.

Cik mums zināms, ViA Tērbatas ielas ēka allaž ir bijusi atvērta līdz 22:00. Rodas jautājums – Kādēļ studentam ir jāpiedzīvo šāda situācija? Vai ViA Tērbatas ielas ēkas apkopēja ir nolēmusi boikotēt un panākt sava darba laika saīsināšanu vai varbūt tā šoreiz gadījās? Ar šo jautājumu ViAdukts nolēma griezties pie cienījamās apkopējas kundzes.

– Kā jūs komentētu atgadījumu piektdienas vakarā pēc 21.00, kad ViA Tērbatas ielas ēka bija slēgta pirms noteiktā darba laika?

– Vispār piektdienās Tērbatas iela tiek slēgta 21.00. Ziņojums ir izlikst uz ziņojuma deļa. Saskaņā ar direktora ziņojumu, elektrības taupības nolūkos augstskolas ēka tiek slēgta agrāk.

– Studentu avīze ViAdukts savā pastkastītē ir saņēmusi informāciju no studentiem, kas apgalvo, ka Jūs nepieklājīgi pirms laika pieprasot

studentiem beigt darbu pie datoriem. Kāds ir Jūs viedoklis?

– Nū, studentiem pašiem vajadzētu zināt, ka 22.00 augstskola tiek slēgta. Es nedomāju, ka būtu izteikusi ko nepieklājīgu vai rupju. Studentiem vajadzētu arī atcerēties, ka ir jāizslēdz datori pēc sava darba beigšanas. Tas parasti ir jāprasa tiem, kas palikuši pēdējie.

report: ViAdukts

Students vienmēr

Tērbatas ielas darba laika saraksts

visu dara pēdējā brīdī, arī ziņojumu dēļ ieskatās visai reti. Kā tu domā, kā mēs kopīgi varētu risināt šādas situācijas? Kam būtu jāuzņemas datora izslēgšana vēlajās vakara stundās? Varbūt tomēr mēs kopīgi drīkstētu mīļi lūgt no apkopējas lojālāku izturēšanos pret vēlās stundās strādājošajiem studentiem? Kas attiecas uz datoru izslēgšanu, ViAdukts vēlētos aicināt vēl vakaros strādājošos studentus (pēc 21:00) izslēgt savu datoru, pie kura strādājat pēdējie. Tā varētu būt taktiska pretimnākšana no studentu puses.

Kā teica slavenais krievu multfilmu varonis runcis Leopolds: "Rebjata, dawaike žik družno!" (tulkojumā no krievu valodas – draugi, dzīvosim draudzīgi!)

Datorauditorijas atvēršanas:
P. 8.30-22.00
O. 8.00-22.00
T. 8.30-22.00
C. 8.30-22.00
P. 8.30-21.00

Marsiešiem pašiem ir savi,
ViA ir savi, daudz labāki
un zilāki. Var dabūt
ViASA telpās.
Cena: 5Ls

ViA Γ-kreklu
agentūra